

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.február 23.

Tartalom:

EGY-KETTŐ

Az úton, vagy az utunkon? Milyen úton?

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER.

Egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van. 15.b.L.

Hogyan értsük, mit akar tanítani az angyal?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Jézusom! Őrangyalaink! Annyira hálás vagyok, hogy itt lehetek és itt lehetünk, hogy egy, kettő és sok és mind, *veled* együtt. Ez csodálatos, hogy lehetőséget adsz nekünk, hogy átéljük a *Veled* való kapcsolatunkat, mindig tanulhatunk Tőled. Nélküled nem is léteznénk. Nélküled semmi nem létezne. Benned vagyunk és az a csodálatos, hogy ezt így nem csak úgy éljük, mint, ahogy az állatok a maguk teljességében, ha nem tudjuk szellemben élni. Tudunk egyre közelebb Hozzád, együtt, egy, kettő, sok és minden lenni *Veled*. Nagyon köszönöm, hogy itt vagy velünk. Taníts minket ma is és ölelj minket magadhoz. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. február 23. csütörtök napja van, közösségünk tanulási napja. Előljáróban néhány gondolat. Van-e valakinek kérdése, gondolata, amit magával hozott a mai napra. Kedden beszéltem a G. Marikával, még mindig nincsen jól, fekszik folyamatosan. Jobban van már, nem köhög, de még nagyon gyenge.

Rendkívüli érdekességként tapasztalom meg, hogy egy olyan könyvet, amit már tíz évvel ezelőtt megvettem, R. A. Moodynak az *Élet az élet után* c. könyve, ami elsőként számolt be a halálközeli élményekről a nemzetközi piacon. Ő volt az első, aki betört ezzel a témával az emberek tudatába azzal, hogy mint orvos meg pszichológus, nagyon sok embert megkérdezett, beszámolót adott és rendszerbe foglalta a könyvében, hogy mit tapasztalt. Azt írja, hogy nem akarja bebizonyítani, hogy a halál után van élet, csak egyszerűen elmondja azt, amit ő tapasztalt és mindenkire rábízta, hogy vonja le a következtetéseket. Viszont egészen más szemmel olvasom most, mint ahogy korábban olvashattam, mert nem emlékszem rá. Hasonlóképpen az angyal könyvvel, amikor először találkoztam. Még a Feri bácsihoz jártam és a húgom, aki ateista, ő vette meg nekem ajándékba ezt a rózsaszín könyvet. Amikor elkezdtem olvasni, a Hang birtokában, odacsaptam. Kijegyzeteltem, hogy mi, ami nem igaz, mi miért nem úgy van és puff, adtam neki. Talán eltelt öt év is, amikor valami miatt elővettem, és mint egy ajtó kinyílt előttem és árad belőle a világosság. Ez így működik. Meg kell érnie az embernek ahhoz, hogy valami szöveget üssön a fejébe. Tehát ez a könyv is olyan, hogy egészen más szemmel olvasom most. Néhány részt szeretnék ebből felolvasni nektek, mert talán egy kicsikét jobban megismerjük az angyal világot. Valamit jobban fel tudunk fogni abból, hogy mit jelent a szellemiség, szellemnek lenni. Az angyal létállapota mennyiben különbözhet az emberétől, nyilván a gondolkodását is beleértve. Mindaz, amit eddig tanultunk kap-e visszaigazolást, vagy esetleg tovább is visz bennünket és

elgondolkodtat. Amit érdeemesnek tartottam, pár részt kiemeltem, hogy megosszam veletek.

Megtehetem?

Igen.

János: Köszönöm szépen.

Az ember szellemi énje.

Ezzel kapcsolatban a következőket mondja Moody. Többnyire olyan részeket fogok felolvasni, amelyek beszámolók és amiket a halálközeli élményben megélt emberek mondanak el. Azt mondja Moody, ezt az új testet, miután már átment valaki, különböző kifejezésekkel írták körül. Nem nehéz azonban felismerni, hogy a különböző leírásokban hasonló fogalom szerepel. A tanúk a következő szavakkal és kifejezésekkel fejezték ki magukat. Köd, felhő, füst, pára, átlátszó, színes felhő, füstoszlop, erőtér vagy ezekhez hasonlók. Egy beszámoló: *„Úgy éreztem az éneket, mintha egy sűrűség lett volna, de nem fizikai értelemben, ha nem, mint valami hullám. Nem éreztem semmi anyagiságot, talán elektromos töltésnek lehetne nevezni. Vagy valami ilyennek, de éreztem, hogy voltam valami. Kicsinek és kereknek tűnt. Határozott körvonalak nélkül, talán felhővel lehetne azonosítani. Úgy látszott, mintha saját burkába zárták volna. Az egész élményben legmaradandóbb az volt, amikor közvetlenül fejem fölött lebegett. Úgy látszott, mintha azon tűnődve, ott maradjon-e, vagy elmenjen.”*

A gömb vonatkozásában.

Az angyal tanításában találkozunk egy olyan szöveggel, hogy felszólítja a tanítványokat, hogy üssetek rést a gömbön, mert ott árad be a világosság. Mi azzal azonosítottuk ezt a gömböt, amit az énünkkel fogalmaztunk meg. Mindenkinek van egy saját világa, ami különbözik a másik embernek a világától. Ezt talán meglehet egy olyan gömbbel megfogalmazni, amin, ha az ember rést üt kifelé, a menny felé, akkor onnét a világosság árad be. A saját világomba engedjem be a valóságot. Tehát a gömbbel kapcsolatban a következőt találtam. *„Amikor megszűnt dobogni a szívem úgy éreztem, mintha labda lennék vagy talán golyó, ennek a labdának a belsőjében. Pontosan nem tudom elmondani. Nem valódi testemben tartózkodtam. Valamit betölthettem, amit talán egy kis toknak vagy ehhez hasonlóknak lehetne nevezni, de ténylegesen nem tudtam kivenni. Olyan áttetsző volt, persze nem teljesen. Én voltam ott, mint egy*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

energia csomó. Talán, mint egy kis erőműcentrum. Mindenesetre semmiféle testi érzékelést nem fogtam fel.”

Az egység vonatkozásában.

Megint egy beszámoló. „Valami mindig visszamaradt belőlem az eredeti helyemen, tehát ahol feküdt a testem. Talán az öntudatom lehetett. Ha bizonyos távolságból látni akartam valakit, bizonyos rész, ami csápszerű, hozzá irányult belőlem. Úgy tűnt föl abban a pillanatban, mintha a világon mindenütt, ahol valami történt, jelen lehettem volna.”

A jézusi hit nélkül való megtapasztalás.

„Képtelen voltam valamit megérinteni. Képtelen voltam egyetlen jelenlevő emberrel érintkezésbe lépni. Félelmetes magányosság, teljes elszigeteltség érzése volt az. Tudom, egészen egyedül voltam, egészen és nagyon magányosan. Szerfölött megdöbbsentem, nem értettem mi van velem. Nem az gyötört, hogy most milyen rossz helyzetben vagyok, hogy meghaltam, hogy szüleim egyedül maradtak és nélkülem szomorúak lesznek, nem fogom őket viszont látni. Ez nem jutott az eszembe. Egész idő alatt az volt bennem, hogy egyedül vagyok. Szörnyen egyedül. Majdnem úgy éreztem magam, mintha egy más világból való látogató lennék. Úgy látszott minden összeköttetés megszakadt. Valóban, mintha nem létezne semmi szeretet. Egyáltalán semmi. Minden olyan rideg volt, ezt igazán nem értem.”

János: És egy utolsó részt olvasnék még fel:

Mit jelent az, hogy szellem az ember és szellem az angyal.

Itt két rész van nekem kijelölve. Megint beszámolóról van szó. „Néhány héttel azelőtt mielőtt meghaltam, egy jó barátomat, Bobit meggyilkolták. Abban a pillanatban amikor elhagytam a testemet, éreztem, hogy Bob ott van mellettem. Bensőleg láthattam őt és éreztem, hogy jelen van, ő volt az, de mégis különös volt. Nem a rendes testében láttam őt. Egészen világosan felismertem a külsőjét és mindent, csak nem éppen a fizikai alakjában. Érthetően hangzik? Ő volt az, de nem anyagi, hanem valamilyen átlátszó testben. Összehasonlítottam minden testrészét, karját, lábát stb. de úgy igazán kézzelfoghatóan nem láttam. Akkor nem tartottam ezt különösnek, mert nem kellett őt szemmel nézni. Egyébként sem volt szemem.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Utolsó rész, ezt a Moody mondja. Beszélő partnereim arra a megállapításra jutottak, hogy akikkel találkoztak, azok az ők őrangyalaik voltak. Egy férfinak az egyik szellemi lény ezt mondta: *„Életednek eddigi szakaszában én segítettélek, mostantól fogva másnak adlak át.”* Egy asszony mesélte a testéből való kilépéskor: *„Két szellemi lényt fedezett fel, akikben az ő szellemi segítőit ismerte fel.”*

János: Ennyi egyelőre. Lehet, hogy még a későbbiekben találok olyat, amit érdemesnek tartok arra, hogy elhozzam és megosszam veletek. Van-e valakinek az elhangzott beszámolókkal kapcsolatban mondanivalója?

Márti: Érdekes volt, hogy mindenki másképp élte ezt meg. Nem tudom, hogy ez minek a függvénye, hogy ki hogyan éli meg. Az biztos, hogy döntő, hogy valakinek van Isten hite, ami befolyásolja az átmenet utáni megtapasztalásait. De mindegyik más.

János: Hívő emberek is meg vannak szólítva, akik a fénylényekben Krisztust vélték felismerni. Vegyes a kép. Volt, aki beszélt is vele. Amikor az ember meghal és szellemisségében hagyja el a testét, hogy ez mit jelent. Tehát nem az, hogy ez így van, hanem a beszámolók alapján hogyan lehet azt elképzelni, hogy az ember megtartja az énjét.

Detti: Az nagyon különös volt, hogy a feje felett lebegett az énje.

János: Ezt azért hoztam el, mert a múltkor te voltál az, aki ezzel kapcsolatban megkérdezte, hogy miért kellene feladnom magamat. Tehát nem egészen úgy vagyunk összerakva, ahogy mi gondoljuk.

Erika: Nekem egyszer egy olyan élményem volt, hogy én magam emelkedtem a testem fölé és a testem lent maradt. Én emelkedtem. Pont az ellentétje annak, amit felolvastál. Azután szép lassan visszaértem a testembe.

János: Mi ebben az ellentét?

Erika: Azt mondja, hogy az énje fönt van.

János: Ő már kiment a testéből, de úgy ment ki a testéből, hogy miközben kiment az énjét maga fölött élte meg.

Detti: Szellemi mivoltában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Már a testét elhagyva.

Deti: Már a finom testén kívül is.

János: Van, aki a tudatát külön éli meg odaát.

Deti: Ha van.

Kata: Azt gondolom, hogy ez annyira egyéni, attól függően, hogy ki milyen élményt, tapasztalatot hordoz magában ezzel kapcsolatban, abban az új állapotában, ami számára, mint lényeg, összeállt.

János: Igen.

Ildikó: Nagyon érdekes volt, képszerű, amit el tudunk képzelni. Ez segítség is volt részedről, hogy megosztottad velünk. Hitelesnek tűnik, de az is.

Erika: Az jutott eszembe, hogy egy buddhista biztos nem azt mondaná, hogy Krisztussal találkozott. Nagyon fontos az előéletünk és hogy milyen elvárásaink vannak. Tudatszinten megyünk át.

János: Van egy könyvem, egy angol doktornő írta, nem olyan nagyon régen. Ő is ezzel foglalkozott, rendszerezte a tapasztalatait, mindenféle tekintetben. Érdekességként kutatást is csinált, természetesen, hogy a keleti emberek, amit te most felvetettél, nem arról számolnak be és nem sok beszámoló van onnan, de azok nem ugyanazokat a képeket, élményeket fogalmazzák meg, mint nyugaton. Egészen más. Egyfajta válasz ez a felvetésedre. De tényleg így, ahogyan a Kata mondta, személyfüggő, látásmód, hit, gondolkodás függő. Stb. Nekem az meglepő volt, hogy egy olyan beszámoló is van benne, amelyről azt gondolom, hogy nem hívő volt az illető, mert akkor talán azok közé sorolja az író és mégis találkozott Jézussal. Nem tudjuk, hogy mi van a lélek mélyén, a szellemben.

Erika: Vajon Jézussal vagy az angyalokkal találkozhattak?

János: Ő Jézussal azonosítja, csak ez van benne. Annak idején még a Feri bácsi is azt mondta: Testvérek! Ha itt most megjelenne egy angyal, azt hinnétek az Isten jelent meg. Ezt én is így gondolom, hogy valószínűleg olyan fényt árasztana, hisz pontosan a fénylényekkel azonosítják itt az angyalokat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Korábban már beszéltünk erről, amikor ez hír volt és ma megint a tévében találkoztam ezzel, hogy 1985-ben az orosz űrhajósok az űrállomáson kinéztek az ablakon és hét ember formájú szárnyas angyalt láttak. De nem úgy, hogy megláttam és elment, hanem hosszú-hosszú órákig ott voltak. Azt hitték, hogy káprázik a szemük, de nem, mert közben megérkezett az utánpótlás és már voltak vagy heten és mind a heten látták az angyalokat. Órákon keresztül látták és gondolkodtak azon, hogy ezt elmondják-e a földi irányítóknak, vagy ne mondják el. Amikor visszajöttek elmondták és pszichológusok tömekelege vizsgálta őket, de semmi problémát nem találtak és nem tudták hová tenni a dolgot. Hál Istennek, mi tudjuk hová tenni. Tehát ilyen közvetlen, magától értetődő események is vannak, amelyek igazolnak valamit és ők azt mondják, hát nem tudjuk mi volt az.

Ildikó: Egyszer hoztál erről újságot.

János: Így van.

Erika: Az jutott eszembe, hogy más angyal kísért minket ahogyan fejlődünk és mintha a Hang kötetekben lett volna egy ilyen, amely azt mondta, hogy amikor általános iskolások vagyunk akkor is van mellettünk egy angyal. De ahogy szellemileg felsőbb szintre jutunk, akkor változik az angyal és más lesz a kísérőnk.

János: Nehéz ügy.

Ildikó: Így tanította a Feri bácsi is.

János: Igen ez a Hangnak a tanítása, de ebben a vonatkozásban ma már nem törünk lándzsát.

Timi: Azon gondolkodtam el, hogy nekem valójában megdöbbenő, hogy elsőre az ember azt várná, hogy amikor átmegyünk, mindenkor, mindenki azt fogja látni vagy ugyanaz lesz. Ha belegondolunk, hogy itt vagyunk ezen a kicsi Föld nevű bolygón és ha belegondolunk, hogy az Univerzum ehhez képest milyen hatalmas, amelyben a Föld csak egy picike hely és itt rengetegen vagyunk. Ahogyan te is mondtad János, a keleti emberek, a nyugati emberek, Amerika, Európa, mindegyik a fizikai testében teljesen más dolgokat él meg. Valójában miért is gondolnánk azt, hogy innen kirobbanva egy felfoghatatlan szellemi világban, ami legalább olyan hatalmas, bonyolult, mint a fizikai világ, miért is

azt kellene megtapasztalnunk. Bennem azt erősíti ez meg, hogy miért is várnánk ugyanazt minden szellemi lény vonatkozásában.

János: Ebben a témakörben egy kicsit tágabb látásmódot kínál Allan Kardec, mert ő azt mondja, hogy felfoghatatlan sok bolygó létezik, ahol az élőlényeknek a különböző minőségi szinteken, tehát nem ugyanebben az anyagi sűrűségben, hanem ritkább vagy még sűrűbb, ugyanilyen bolygó áll a rendelkezésre ebben a tág univerzumban arra, hogy további fejlődéseken menjen át a szellem. Most, hogy az ember itt a földön ezt a formát veszi fel, az ez a forma. Lehet, hogy a máshol nem ez a gravitáció van. Duplamagasak az emberek és lehet, hogy négy kezük van. Tehát ezek a síva képek nem légből kapott dolgok, hanem valamit hozott magával. Valami olyan tudatot hozott magával, ami a korábbi életének a tapasztalatát vagy lenyomatát megjeleníti. Egyetlen egy problémája lehet az embernek, ha lezárt és azt gondolja, hogy nekem van igazam és én tudom.

Annamari: Amit Erika mondott, hogy más angyal kísér minket, el tudom képzelni, hogy ugyanaz az angyal csak a mi szintünknek a megnyilvánulása, mint ahogyan mi is másképp beszélünk egy kétéves gyerekkel és egy tizenkét éves gyerekkel.

János: Nagyon remélem, hogy mire ennek a témának a végére érünk és az még nem most lesz, addigra az angyalról alkotott képünk is változni fog, kitágul. Még a jelenben is úgy gondolkodunk, hogy egy angyal. Úgy gondolkodunk, hogy én és az angyal az egy és a többi és a többi. Egy kicsit segít a könyvnek a megfogalmazása abban, hogy ott, ahol egy másfajta létforma van, hogy ott mit jelent az egység. Mit jelent az egyén. Hogyan is kapcsolódik az adott emberhez. Tehát van még hátra jó csomó terület, amit meg kell vizsgálni, hogy kialakítsuk a magunk látásmódját ezzel kapcsolatban. Nagyon remélem, hogy ebben nagyon fog változni a róluk alkotott kép. Gondolok itt arra például, hogy ők cserélnek. Megint csak azt tudom mondani, hogy minden fogalomnak, szónak, más a tartalma. Itt is folyamatosan arról van szó, hogy nem tudják elmondani azt, amit megéltek. Nincsenek rá szavak, főleg abban a vonatkozásban, hogy nem hangzanak el, hanem gondolatcsere történik.

Deti: Úgy tudja elmondani, azon a szinten, ahol ő van.

János: Szavakkal.

Deti: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az angyal könyvnek van egy olyan tanítása, hogy:

Csodálatos kehely szállt alá az égből.
Az embergyermek elkapta, elejtette.
Ezer darabra tört, csikorgó cserépszilánkra:
Szavakra.
Nincs sok SZÓ - csak egy kehely.
Újra és újra alászáll az égből. (17.b.L.101.o.)

János: Ez jelzi valamilyen szinten azt, hogy mindaz a tudati tartalom, mindaz a fogalmazás, ami teljességében jelenik meg az ember számára, amit úgy értelmezünk, hogy az angyal a két szárnyával kétszer szűri. Fönről az Atyától jön, mert ha egy az egyben kapnátok, akkor elégnétek. Ezeket a fogalmazásokat az ember szükségszerűen kénytelen szavakra tördelni, ami valószínűleg már félre is vezette őt az eredeti tartalomhoz viszonyítva, valamilyen szinten. Mi a megoldás?

Annamari: A tanulás.

János: Egyrészt. Még ebben is azt mondja az egyiknek, akit visszaküldenek, hogy azért küldelek vissza, hogy tanulj. Nem szellemit, hanem világi dolgokat. Menj egyetemre, vagy mit tudom én, és ebben van egy érdekes dolog. Ebben azt éltem meg, amit te tettél fel kérdésként, hogy találja meg az egyensúlyt, a teremtett világ megismerése és a teremtett szellemi világ megismerése között. Tehát nem úgy van, hogy csak a szellemivel foglalkozom. Azért teremtette az anyagit, hogy az is a birtokodba legyen, mert ha nem lesz a birtokodban, akkor hogyan leszel híd, hogyan felelsz meg ennek a szerepednek.

Ivett: Mind két pillér.

János: Igen, mind két pillér.

Ildikó: Ez nagyon jó, ennek a hangsúlyozása, mert valóban silánnyá válik úgy az ember, ha csak egy oldalról vizsgálódunk.

Ivett: Mivel feltetted a kérdést a szavakkal kapcsolatban ezért mesélem el, hogy valamelyik éjszaka álmodtam egy érdekeset, és csak a foszlányára emlékszem. Tudatában voltam annak, hogy az őrangyalomat élem meg. Valami olyan dolog volt, hogy fogta magát és kiemelkedett és egy dallamot hallottam. Leginkább egy nagybögőnek a hangjához tudnám hasonlítani, és amikor

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

megpróbáltam megközelíteni, megszólítani, megérinteni, kontaktust felvenni *vele*, akkor egy dallammal válaszolt. Nem hallottam szavakat. Ennyire emlékszem. Az volt az egészben az érdekes, hogy egy elképesztő harmóniát éltem meg ebben a rendkívül rövid, pár másodperces dologban és attól függetlenül, hogy nem szavakat mondott, mégis mindent értettem, amit közölni akart. Igazából még én sem tudom hova tenni.

János: Ez a történet azt juttatta az eszembe a könyvből, hogy az egyik beszámoló, többek között arról szólt, mert többen mondják el, hogy hogyan éltek meg amikor az életük filmje leperog. Nem látják, hogy ott van a fénylény, nézi őket, miközben nézik az életfilmjüket, csak érzik. Ismerjük már ezt a történetet, hogy fölötte egy másik film is pörög, ahogyan kellett volna élni az életét. Ebben a beszámolóban azt mondja, hogy a fénylény sugározta azt a fönti képet, hogy *ő* hogyan élte volna meg. Itt most az anygallal való egység, a fénylényel való egység fogalmazódott meg bennem. A beszámoló alanya megélte ezt az életet és ezzel találkozik, *ő* meg sugározza azt, amit nekem másképp kellett volna, vagy ugyanúgy kellett volna megélnem. Tehát, hogy *ő* hogyan látta helyesnek. De ez *őbelőle* jön. A fény lényel való egység vonatkozásában merült fel bennem ez a kérdés. Köszönöm szépen, hogy ezt elmondtad. A dallal, a zenével kapcsolatban pedig csak annyit, hogy elég sokat beszélgettünk a dal vonatkozásában, hogy mit jelent az anygal tanításban.

A. Kati: Amikor az Ivett az előbb mesélt eszembe jutott az, amit a rádióban hallottam. Egy zenésztől kérdezték, hogy miért lett zenész? Azt válaszolta, mert már gyerekkorában benne volt, hogy szavakkal nem tudja jól magát kifejezni.

János: Elmondom egy megbotránkozásomat is. A rádióban hallom szerdán, ahol egy pap mondja, hogy a hamvazószerda arra emlékezteti az embert, hogy az élet mulandó. Mondtam, hogy nem találkoztál Jézussal? Nem olvastad az evangéliumokat? Jézus mulandó lenne? Csodadolgok vannak.

A. Kati: A szavakról van szó itt is, véletlenül nem a megfelelő szót használta.

János: Mit kellett volna használnia?

A. Kati: Azt, hogy a test mulandó.

János: Abban *ő* nem gondolkodik. No, folytatjuk az anyagunkat, ismétléssel kezdünk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

EGY – KETTŐ

Az úton mindig ott vagyok. Nem kell búcsúznunk.
Nekem is egy utam van. *Egy* a tiéddel. (14.b.L. 82.o.)

János: Az a kérdésem, hogy úton vagy az utunkon? Mit sugalmaz ez a kérdés különválasztása.

Ildikó: Együtt vagyunk mindig az angyalokkal vagy pedig egyedül is vagyunk.

János: Tehát hogyan értelmezzük az út szavát. Hoztam egy pár kigyűjtést az úttal kapcsolatban. Érdekes, hogy mindegyik beszélgetés a Gittával kapcsolatban jelenik meg.

4.b.G.(27.o.)

G. Melyik az én utam?

János: Azt válaszolja az angyal,

A SZERETET KÜLÖN VAN.
A FÉNY KÜLÖN VAN.
TE A KETTŐ KÖZÉ VAGY FESZÍTVE.
EZ A TE UTAD.

15.b.G. (84.o.)

A Súly - az út.

Súly nagyon sokféle van.

Út - csak *egy*.

János: Az előbb a saját egyéni útjáról beszél, itt meg Istenről beszél, mint útról.

3.b.G.(23.o.)

A SAJÁT UTADON JÁRJ!

János: Az egyénnek a saját útjáról beszél.

12.b.G.(60.o.)

AZ ÉRZÉS, AZ AKARÁS, A VÁGY IDŐBELIEK,
MIKOR AZ MEGSZÚNIK,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

UTAD CÉLJÁRA TALÁLSZ.

János: Az lenne a kérdés, hogy az utad szavát hogyan értelmezzük, hogy az utadon mindig ott vagyok. Melyik úton, milyen úton? A saját utamon vagy az Isten útján?

Kata: Azt gondolom, ha egy vagyok a másik felemmel, akkor abban a szellemi minőségben, amiben itt a földön egy az utunk, akkor mind a kettőnk vonatkozásában azt a szellemi tartalmat kell megélni, azon a szellemi tartalmú úton kell járni, ami Jézus. Itt nem válhat külön.

János: Nem válik külön. A kérdés még mindig az, hogy hogyan értelmezzük ezt?

Kata: Az angyal oldaláról mindig ezen az úton van. Nyilván az ember ezen az úton tud tévelyegni, megállni, letérni. Épp azért van az angyal, hogy amikor már a kapcsolatot keressük *vele*, akkor segít visszatalálni.

János: Én pedig úgy látom, hogy amit mondasz, annak pont ellentmond. Amikor azt mondja, hogy: *Nekem is egy utam van. Egy a tiéddel*. Nem mondja azt, hogy végső soron.

Kata: Azt is mondja, hogy fél mondatokban beszélek, a másik felét neked kell hozzátenni és akkor fogjátok megérteni.

János: Nem úgy tűnik, mintha ezt mondaná.

Az úton mindig ott vagyok. Nem kell búcsúznunk.
Nekem is egy utam van. *Egy a tiéddel*.

János: Kérdésként merül fel, hogy vajon a hit nélkül élő embernek is van-e angyala és akkor annak az útjával, azzal kapcsolatban mi a helyzet?

Kata: Neki is van angyala természetesen, legfeljebb még nem tud róla.

János: Pontosabban, amit most mondasz.

Nincs kapcsolat.

János: Mert amit mondasz, amíg nincs kapcsolat, addig a számára nincs angyal. Ezt próbáltad megfogalmazni. Vajon a hívő ember, hogy van ezzel? Aki az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

evangéliumok alapján már valamit gondol az Istenről, de még az angyallal nem tud mit kezdeni.

Erika: Az evangéliumban nincs erről tanítás.

János: Mert nincs tanítás.

Ivett: Végül is te mondtad ki, hogy nem tud vele mit kezdeni addig, amíg nincs kapcsolat, addig nincs angyal.

Kata: Az ezoterikus múltammal és az asztrológusokkal való kapcsolatomban megtapasztalom azt, hogy nem olyan mélységig ahogyan mi ismerjük, tanuljuk, foglalkozunk az angyal tanításával, de számukra is léteznek angyalok valamilyen formában és vonatkozásban. Ahogyan minden embernek a teremtő világra való rálátása, ha már megvan, az mindannyiunknak különböző. Valami van náluk is. Hallottam már olyan beszámolót, ahol az építkezésen dolgozó szakember az állványról leesett és azt élte meg, hogy szinte a fal és az állvány között egy szálon vezették le, sérülés nélkül. Abban a pillanatban amikor földet ért, meg volt győződve arról, hogy csak őrangyal lehetett az, aki segítette őt. Nem tudott róla többet csak azt, amit megtapasztalt, hogy megmentették.

János: Amikor valaki már az angyalra gondol, van-e angyal fogalma?

Annamari: Akkor már van.

János: Akkor mondhatjuk-e azt, hogy hisz az angyalban? Ugye az a kérdés, hogy elvezet-e bennünket a megoldáshoz az a kijelentés, hogy: *Mi csak hitből vagyunk*. Itt, a csak szó, nagyon fontos. Nem a hitnek a mértéke a kérdés, hogy tudok róla, hiszek róla egy kicsit, vagy már vannak róla ismereteim is, hanem egyáltalán, a létezésében hiszek-e. Nyilván az ateista, aki azt mondja, hogy nincs az az Isten, miközben az Isten szót használja, azt tagadja, amit kimond.

A. Kata: Az jutott eszembe, amit Feri bácsi mondott, hogy a zuhanó repülőgépen nincs ateista.

János: Így van.

A. Kati: Amikor elkezdett zuhanni, létrejött a kapcsolat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azt feltételezhetjük, hogy ha már valaki angyalról beszél és fel tudja tételezni, hogy az vigyázott rá, akkor ott már a hit játszik szerepet. Nem az a kérdés, hogy milyen erősen hisz benne, vagy csak használja, mert megint csak azt gondolom én, hogy a léleknek a munkáját, jelenlétét, nem ismerjük.

Ivett: Ez magára Jézusra és az istenhitre is elmondható, hogy a tisztánlátás még lehet, hogy nincs meg, de tudja, hogy abban az élethelyzetben, ami vele történt, nincs magyarázat. A Jóisten mentette meg. Nyilván honnan is lenne tiszta Isten képe, de az események kapcsán ilyen következtetésre jutott.

János: Arról nem is beszélve, hogy valahonnan el kell indulni. Ahhoz, hogy valaki az angyalokkal ismerkedjen, ahhoz fel kell tételeznie azt, hogy van.

Kata: Számomra még az is sok esetben valóságnak tűnik, ahogyan a Lilinek tanítja, hogy: *Majd Ő keres téged*. Ugyanez sok olyan ember szellemére is vonatkozhat, akinek ad az Isten egy ilyen lehetőséget, hogy megtapasztalást nyerjen az Ő valósága. Nyilván rá van bízva, hogy ezzel mit tud kezdeni, tudomást vesz-e róla. Amikor átmegy, akkor látja és éli meg azt, amit addig csak tudattalanul hordozott magában.

János: Menjünk tovább még ezen, megfogalmazható-e az, hogy mióta a teremtés létrejött, az Isten minden pillanatban mindenkit folyamatosan keres.

Kata: Ez így van, mindig munkálkodik.

Timi: Én is egy hasonlót szeretnék hozzátenni. Szoktuk is azt mondani, hogy Isten van. Van szellemi lét. Ez egy ténykérdés. Az, hogy ezt valaki meg tudja-e élni, képes-e valamit kezdeni vele, az az ő egyéni kérdése. Azt gondolom, ugyanígy van az angyallal is. Ha ezt el tudjuk fogadni, hogy Isten van akkor is, ha valaki nem hisz benne, akkor az az ő számára nem létezik. Ugyanígy természetes, hogy angyal is van, hisz az egész szellemvilág, angyalvilág léte van akkor is, ha valaki nem tud ezzel kapcsolatba kerülni és nem tud vele mit kezdeni. Még egy dolog. A könyvben, amiből most olvastál volt egy beszámoló, ami nagyon megragadott engem. Nekem is volt egy hasonló élményem, amit én pokol élményként határoztam meg. Annak az ateista embernek az élményét olvastad fel, aki halála után, amikor átment teljesen egyedül érezte magát. Rideg, hideg térben élte meg magát és nem tudott senkivel kapcsolatot teremteni. Tehát ő nem tudott kapcsolatot teremteni, ezt vitte magával, amit halála után odaát meg is élt valamilyen formában.

János: Minek mondja az angyal ezt az állapotot?

Úrnek.

János: Bizony-bizony, ez az úr. Az, hogy az Isten mindenkit keres, hogyan fogalmazza meg a Jelenések könyve? Azért kérdezem így, mert már beszéltünk róla. *Az ajtóban állok és kopogtatok*. Nem azt mondja, hogy tegnap, meg ma, majd holnap négy órától, hanem állandóan. Az út vonatkozásában én úgy értelmezem, hogy az Isten felé vezető úton érthető az, hogy ezt a Lilinek mondja. Többször megfogalmaztuk, hogy a négy fiatalnak szól a tanítás és a továbbiakban a négy fiatal követőknek is szól. Azoknak, akik komolyan veszik a tanítást, akik vizsgálják, akik érteni szeretnék. Azt mondja, hogy ennél természetesebb állapot nincs is, hogy mi beszélgetünk. Ezért ezen az úton, ami az Isten felé vezet, azon mindig ott vagyok. *Nem kell búcsúzzunk*, mert ezen az úton: *Nekem is egy utam van. Egy a tiéddel*. Annak az embernek, aki nem hívő, mondjuk ateista, annak nemhogy angyal, még Isten sincs a számára. Azzal lehet egy útja az angyalának? Azt mondtuk neki is van angyala.

Erika: Nem.

Márti: Soha nem tér le az útról.

János: Soha nem lehet egy, mert ő nem tér le az útról, az ember pedig letér. Csak akkor ölt valóságot az angyal, ha majd hisz benne, mert hitből van. Addig nem. Nekem az a javaslatom, hogy az Isten felé vezető úton, így értsük. Mit szóltok hozzá?

Erika: Akkor egy a miénkkel, ha az úton maradunk.

Kata: Kicsit visszanyúlok a művészek világába, mert én azt gondolom, hogy az a szellemi idea, amit ők lehoztak magukban az anyagi világba, azt tudják megvalósítani. Gondolok itt Lisztre, de bármelyik művészeti ág alkotóját is említhetem. Nem születhetne meg, ha odaát nem találkoztak volna már ezzel. Ebben az értelemben egyértelmű számomra, hogy abban a forgatókönyvben az az út, az a szellemi idea, amit magával hoz az anyagtestet öltésével az anyagi világba, azon az úton a tisztább szellemi valója fogja a művészt vezetni a beteljesülés irányba. Ennek kibontásában közös út, de beteljesülésében, megvalósulásában egy.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nietzsche, talán ismered ezt a figurát, akinek nagyon komoly szellemi hatása volt a világra, viszont azt hirdette, hogy az Isten halott. Most akkor ezzel, hogy vagyunk, és nem volt egyedül a történelemben. Ha jól értelmeztem azt mondd, hogy minden szellemi terméknek odaát van a forrása. Ezt én is vallom valamilyen szinten, de akkor hova tegyem azt, amikor nem pozitív, hanem negatív irányba mutat a szellemi termék. Méghozzá nem is kevés. Túlnyomórészt ilyen van, mert a megtévesztő minden területen dolgozik. Múltkor említettem például Pált, aki legkompetensebb ebben a dologban. Milliárd azoknak a száma, akik azt akarják igazolni, hogy ez humbug.

Annamari: Tulajdonképpen az embernek megvan az a lehetősége, hogy letérjen az útról.

János: Most nem ez a kérdés, hanem az a kérdés, amit a Kata feltett, hogy a szellemi forrással mi a helyzet.

Annamari: Lejött egy szellemi forrással, amit itt a földi életében elrontott, letért az útról. Nem lehet?

Erika: Nem csak művészek, hanem feltalálók is mondják, hogy meditációs állapotban jutnak eszükbe dolgok és ez biztos fentről kapják. A leghíresebb Tesla, aki kerek percc mondta, hogy ő mindent fentről kap. Meg volt győződve, hogy őt fentről segítik.

János: Nyilván ezek, még ahogyan az angyal is tanítja, olyan küldöttek, akiknek vannak támogatóik, vezetőik magától értetődően, hogy ezt megvalósítsák. De mi van a náci eszmék megszületőjével?

A. Kati: Neki is nagyon szoros kapcsolata volt az égiekkel, okkultista volt.

János: Én nem így látom. Nem sokban különbözik, hogy szellemi a forrása csak nem pozitív, hanem negatív. Mi most abban gondolkodunk, mintha csak angyalok lennének a mindenségben. Pedig úgy néz ki, hogy ennek van negatív oldala is. Az evangéliumokban ezt démonoknak hívják, ördögöknek mondják. Olyan nincs, hogy csak az angyalok dolgoznak, az ördögök, a démonok meg nem. Nyilván ők is minden szín alatt ki akarják fejteni a hatásukat, méghozzá szellemi hatásukat és akiknél ezt megtehetik, illetve aki onnan jön, meg is csinálja minden további nélkül. Valóban így gondolom én is, hogy mindennek szellemi a forrása akár pozitív akár negatív, csak nem mindegy, hogy milyen területről jön.

Erika: Azt, hogy érted, hogy onnan jön.

János: Ha a poklot állapotnak állítom és nem helynek, tehát egy olyan szellemiségnek, amelynek az a lényege, hogy ártani akar. Szerintem túlnyomó többségben olyan szellemi lények vannak leszűletve, akik a mélyből jönnek, a sötétségből jönnek, az Isten nélküli világból jönnek. Valahonnan el kell indulni a világosság felé. Angyal is azt tanítja a tanítások vége felé, amikor a mérő beszél, hogy aki az életpályán elszárad, azt levágom. Nagyon sokáig küzdöttünk ezzel a dologgal, hogy ezt hogyan értsük, de úgy tűnik, hogy az angyalok is azt fogalmazzák meg, hogy ez a negatív szellemiség majd valamikor megszűnik, de jelen van. Azt mondtuk annak idején, hogy minden ember azzal a szellemiséggel találkozik odaát, amit magával visz. Vajon azok az emberek, akik csak abban lelik örömeiket, hogy ártsanak a másoknak, ilyen az önzés, a gőg, a hiúság, és még lehetne folytatni, hogy mi minden tudja az ember szívét-lelkét eltölteni és uralni, amikor innét elmegy, bizony azzal találkozik.

Erika: Mással nem.

János: Pontosan. A Hang is ezt tanítja. Mit gondoltok, egy ördögi lelkületű szellem, hogy érzi magát a mennyországban? Azt éli meg, hogy a pokolban vagyok és ez fordítva is így van.

Kata: A külső sötétség fogalmát, kifejezést használja az evangélium, illetve mind a három tanítás. Tehát, hogy onnan is születnek le emberi lelkek, emberi szellemek. Nyilván ők nem az Isten felé vezető úton vannak, de a széles útnak és a keskeny útnak is rengeteg állomása van, amit végig jár a lélek, a szellem.

Erika: Mintha az evangéliumokban lenne egy olyan, hogy akiket az Atyám nem hív.

János: Ilyennel nem találkoztam, amit mondasz. Olyannal, viszont amit te mondasz, hogy a külső sötétségbe kidob, amit a földi anyagi léttel azonosítottunk, mert újból választás döntése elé kell állnia, hogy a jót vagy a rosszat válassza.

Ildikó: Azon gondolkodtam, hogy azt is az Isten teremti?

János: Nem, nem. Azt a szomszédom teremtette.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Deti: Van olyan, amit nem Ő terem?

Ildikó: Ezt én is mondhatom. Mehetünk tovább?

A. Kati: Nem fontos, csak talán arra gondoltál, hogy értük nem imádkozom, mert ők az ördög atyától vannak.

János: Mondhatott-e ilyet Jézus?

A. Kati: Véletlen a múltkor felmerült ez a téma és megnéztünk valakivel egy pár fordítást és ez az ördög atya kifejezés csak egy helyen van. Másképp van megfogalmazva a többi helyen.

János: A démon. Tehát a kérdés, mondhatott-e ilyet, hogy értük nem imádkozom. Első kérdés, imádkozhatott-e Jézus?

Kata: Épp azt akartam mondani, hogy Jézus nem imádkozott.

János: Mi az ima?

Lelkemet az Istenbe emelem.

János: Mit mond Jézus önmagáról?

Én és az Atya egy vagyunk.

János: Én és az Atya egy vagyunk. Ha az Atyára akarsz nézni, akkor rám kell nézned.

Deti: Saját magához minek imádkozna.

János: Önmagához imádkozna?

Erika: Beszélgetett.

János: Az más kérdés, de lelkemet az Istenhez emelem. Ez azt jelenti, hogy önmagamhoz emelem, ha egy vagyok az Atyával. Az nem volt kérdés, hogy az *Atya és én egy vagyok*. Hogy még egy kicsikét segítsünk neked, hogy jobban megértsd Jézus személyét, most igaz, ez nem igazán egy jó szó, de hogy jobban lehessen érteni, hogy ki volt Jézus szerintünk.

Isten.

János: Hogyan?

Ivett: Isten kimondott szava.

János: Hogyan? Most a kimondottól eltekintünk. Isten közlése önmagáról. Teljességében?

Igen.

János: Az Isten szava, egy az Istennel? Most nem az a kérdés, hogy hogyan öltött testet, hanem Ő az Isten szava. Az Isten szava egy az Istennel? A te általad kimondott szó, egy veled?

Igen.

János: Mit mond az evangélium? Szívből szól a száj.

Ivett: Belőlem jött ki.

János: Minden általad kimondott szó egyenlő veled, az te vagy, te szülted meg. No, így egy Jézus az Atyával. Nincs különbség kettőjük között, mi több, teljességében hordozza a valóságot. *Belőle jöttem*, azt tanítja. Tehát ebben a vonatkozásban Jézus hogyan élhette meg az Atyával való egységét?

Ildikó: Teljességében.

János: Nagyon fontos, hogy teljességében. Jézus az Atyával való egységét teljességében élte meg. Az, hogy imádkozik, az emberi fogalom. Mit gondolt az evangélista Jézusról, amikor itt volt a földön?

Márti: Azt, hogy ember volt.

János: Miért? Azért, mert hústestben volt, mi több a kereszten meg is halt. Evett-ivott, jár-kelt, beszélt, lélegzet, örült, tanított. Tehát emberi reakció voltak. Magától értetődően embernek látta. Egy ember pedig az Istennel szemben mit csinál? Imádkozik. Képes lett volna valamiféleképpen felfogni az evangélista azt, amiről most az előbb beszéltünk, hogy Jézus az Atyával úgy egy,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hogy annak a kimondott szava? Képtelenség. Ezt még a mai, egész keresztény egyház sem képes meglépni. A mormonoktól kezdve mindegyik. Feri bácsi mit tanított nekünk Jézusról ebben a vonatkozásban?

Annamari: Tökéletes ember és tökéletes Isten.

János: Van ilyen?

Nincs.

János: Ezzel azt mondja, hogy tökéletes teremtő és tökéletes teremtet. Hogy lesz a teremtőből teremtet?

Ildikó: Sehogy.

János: Ezeket az ellentmondásokat nem lehet feloldani, ezért állítjuk mi azt, hogy Jézus Istenként volt jelen a földön, mint az Atya Igéje, az Atya kimondott szava. Ebből a vonatkozásban érthető, ha az evangélista azt írja, hogy imádkozott. Amit te próbálsz megfogalmazni, hogy bensőjében az Atyával való egységében megéli az Atyát, azt az ember a saját maga vonatkozásában imának mondja. De ez Jézusnál nem áll fenn. Tehát az egy más kategória. Tessék mondani az angyalok imádkoznak-e?

Nem.

János: Nagyon hamar rá mondtátok.

Detti: Belőle vannak.

János: Jézus honnan való volt?

Ő is.

János: Az a különbség, hogy az egyik hústestben van, a másik meg nem. Tehát ebben a vonatkozásban az ima szó nem állja meg a helyét Jézus esetében. Arról nem is beszélve, hogy: *értük nem imádkozom*, vagyis elvetem őket. Eltudjuk-e ezt képzelni Jézusról?

Detti: Szeretlenség lenne Tőle.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Értük nem emelek szót, most az imát elhagyom, őket nem fogadom be magamba, ők kívül állnak Tőlem. Kihez jött Jézus itt a földön? Kit tanított, mit mondott magáról?

Márti: A bűnösökhöz, megvetettekhez és kirekesztettekhez.

János: A bűnösökhöz. Azokhoz jött jézus. Most akkor azt mondja, hogy azokért nem imádkozom.

Márti: Az tanítja nekünk az angyal, hogy:

Hasztalan fogadnátok be *ŐT*,
ha nem fogadnátok őket be, a megváltatlanokat. (24.b.G.150.o.)

János: Tehát ez lehet így egy evangélista megfogalmazása, de hogy ez a valóságos Jézustól származna, azt mindenki döntse el maga. Mondjad, mondjátok.

Kata: Az angyal a fohászra hívja fel a figyelmet az ember oldaláról, az ő oldalukról pedig azt tanítja, hogy: *Mindig imádjuk Őt*. Ugyanezt tudja felkínálni az embernek is.

János: Igen.

Ildikó: Énbennem még mindig ott a kérdés, hogy az ördögöt, azt ki teremtette?

János: Maradjunk Jézusnál jó?

Ildikó: Hát akkor jó.

János: Hagyjuk az ördögöt békén ott, ahol van.

Ivett: Ne fessd a falra.

János: Ne rongáljuk a lelkünket.

Ildikó: Nem arról van szó, csak hogy sok van belőlük.

János: Hát egy ilyen bolygón vagyunk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Az lett volna a kérdésem, hogy azt is az Isten kellett, hogy teremtse, mert teremteni csak Ő tud és utána fajzott el az ember.

János: Egy utolsó segítséget próbálok megadni neked. Hogyan tudjuk megfogalmazni másképp ezt a negatívumot?

Kata: Lehetőség.

Ivett: A jó hiánya.

János: Még minek a hiánya?

Erika: A fény hiánya.

János: A szeretet hiányra mondhatjuk az Isten hiányt is? Tehát mondhatjuk sötétségnek?

Igen.

János: Mondhatjuk hiánynak?

Igen.

János: Az Isten teremt-e hiányt?

Ildikó: Nem.

János: Ennyi a válasz. Akkor ezt a sötétséget ki hozza létre, nem teremti, hanem ki hozza létre?

Ivett: Az ember.

János: Az ember hozza létre.

Ildikó: Tehát az emberfaj elfajzik.

János: Az ember szüli meg. Az ember teremtő-e?

Igen.

János: Például megteremti a saját világát?

Ildikó: Meg.

János: Az Isten nélküli saját világát is megteremti-e?

Ildikó: Igen, most már értem.

János: Jó, köszönöm. Akkor most mehetünk ugye tovább?

Kata: Csak egy mondat Jézustól: *A fény eljött a világba, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a fényt, mert a műve(lete)ik gonoszak voltak. (János3.19.)*

János: Így van. Menjünk tovább.

A megváltás felemeli a súlyt és az nem lesz többé.
Amíg nem vagyunk *egyek* nem tudunk emelni. (15.b.G.83.o.)

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER.

Egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van. (15.b.L.89.o.)

János: Döbbenetes mondatok ezek, amelyek segítenek bennünket abban, hogy jobban megértsük az ember és angyal kapcsolatát, lényét és voltát, egységét, különbségét. Stb. A megváltás micsoda?

Kata: Mámornak is mondhatjuk.

János: A megváltás micsoda jelen esetben?

Ivett: Anyagnak a szellemben való megjelenése.

János: Minek a megváltása?

Márti: Az anyagnak a megváltása az ember látásmódján keresztül.

János: Tehát a világmindenség megváltása, amikor az ember az anyagot átviszi a szellembé. Ez a megváltás. Amikor az új szerepe beteljesül. Akkor megszűnik a súly, mert a súly az anyagnak a természete. A megváltással szellemivé vált, ezt

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

úgy mondja az angyal később, hogy fény-anyag, ahol maga a súly nem lesz többé. Ezt a megváltást nem tudjuk addig megcsinálni, amíg nem leszünk egyek. De nem úgy, ahogy mi gondoljuk, hogy eggyé válhat valami, mint a só meg a víz, hogy amikor összekeverem, eggyé válik. Itt valami egészen másról van szó.

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER.

János: Odaírtam, hogy és a teremtőé. Nem?

Kata: Azért mondja, mert hogy ember még nincs is.

János: *Teremtett világ kivonata az ember.* Van ember. Itt írja.

Timi: Ott van, hogy: *a jobbik fele mindezen túl van*, tehát ott van a teremtő világ.

János: Az már egyfajta magyarázat az ember vonatkozásában. De itt valamit megfogalmazott az ember mivoltáról, a teremtettségéről, hogy a teremtett világ és én odaírtam magamnak, hogy a teremtő és teremtett világ kivonata az ember. Hiszen magában hordozza az ember az angyal szellemiségét?

Igen.

János: A szeráfét?

Igen.

János: Az Atyáét? Mindent magában hordoz. Mindent kivétel nélkül, mind a hét létsíkot. Igaz ez?

Igen.

Erika: De akkor miért nem azt mondja, szokta mondani, hogy akkor azt mondaná.

János: Igen, de ezt kikövetkeztethetjük ebből, ugyanis máshol mást mond. A menóra vonatkozásában azt mondja-e, hogy ha a világ kivonatáról beszél, akkor ott középen a négy mind a hétnek a birtokosa.

Erika: A híd.

János: Mert ő a híd. Akkor nemcsak a teremtett, hanem a teremtő világ kivonata is az ember. De nem is ez visz bennünket közelebb a megértéshez, hanem az, hogy: *Egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van.*

Márti: A tisztább szellemi mása, ezen túl van.

János: Az egyik fele.

Kata: Én ezt úgy értelmezem, hogy az ember az, aki a teremtett és a teremtő világot is magában hordozza azáltal, hogy szellemi lény. Ez a szellemi fele, a jobbik fele, ami a teremtett világon túl van. Ez a teremtő fele hordozza még az angyal, a szeráf és a hetedik minőségét is a négy vonatkozásában. Nyilván amíg nem tud róla, addig nem tud híd lenni.

János: Eddig úgy gondolkodtam erről, hogy az angyal is én vagyok. Meg kellett fordítanom, hogy én is az angyal vagyok, mert én az angyalhoz viszonyítva "csak" kevesebb vagyok, hogy ezt a szót használjam. Tehát nem úgy kevesebb, hogy a többi én vagyok, hanem hogy én is az angyal vagyok. Mondhatnám azt, hogy a jobbik felem maga az angyal.

Annamari: Ha a jobbik felem mindezen túl van, akkor az nem lehet a teremtő kivonata is, mert azon nem lehetünk túl. Azt mondtad, hogy a teremtő és a teremtett világ kivonata. De ha a jobbik fele ezen túl van, akkor nem lehet a teremtő kivonata az ember, mert azon nem lehetünk túl.

Ildikó: De a kivonata az túl van.

János: Most nem értem, ezt a „túl”-t. Mit jelent az, hogy: *mindezen túl van*. Min van túl a jobbik fele?

Annamari: Ezen a kivonaton.

János: Nem-nem.

Erika: Az anyagvilágon túl.

János: Az anyagvilágon túl.

Annamari: Az anyagvilág a teremtett világ.

János: Az anyag világon túl, tehát a másik világban. Nincs más. Van egy szellemi és van egy anyagi világ.

Ivett: Úgy érti, hogy az anyagi világon túl van a szellemi világ, attól nem az Istenen túl, hanem az anyagvilágon túl.

Timi: Nem arra gondolsz Annamari, amit az előbb is mondtál, hogy a szeráf is teremtett szellemi lény? Tehát valamilyen módon a szeráf is teremtett. Nem itt van a te gubancod? Ugye arról van szó, hogy az anyagi és a szellemi felünk.

János: A teremtett világon túl van a másik feled, ezt fogalmazza meg. Az anyagi vonatkozású léteden túl van a másik feled. Az anyagi világban az egyik fél te vagy a másik fél meg ő. Ezt mondja, semmi mást. És ez a jobbik feled, aki vezet téged. Így is lehet fogalmazni. A múltkor már említettem és most megint arra tudok gondolni, hogy a teremtésben meg lett teremtve a szellemvilág és nem külön, az anyagvilág. Mintha a középén lévő ember is a kettőből tevődne össze, megtartva valamilyen formában az egységből való „reá eső” részt, mert itt két félről van szó. Megint "csak" szavakban fogalmazzuk a végtelent, a szellemiséget. Fel szeretném kínálni nektek, mert segít megérteni, hogy egyáltalán ki az ember. Én azt fogalmaztam meg, hogy a teremtés kiáradása által való szellemi létező sűrűbb, anyagi valóságot öltött fele.

Ildikó: Azért fele, mert a másik az angyal.

János: Hát azt mondja itt, hogy mindezen túl van.

Kata: Én egyszerűbben ezt a három szellemi tanítást, amit egybe olvasott fel a Márta, bár most külön vizsgáljuk, abban a vonatkozásban, hogy: *A megváltás felemeli a súlyt és akkor nem lesz többé*, ennél jön szóba a jobbik fele, ami ezen a súlyon, anyagiságon túl van. Ennek kivonata az ember. Mindez csak az emberen keresztül tud megvalósulni.

János: Az én számomra nem az a kérdés, hogy mikor és hogyan, hanem maga a létezés, a teremtés, a valóság. Az a kérdés, hogy ki vagyok én. Arra keresem a választ, hogy ki vagyok én. Erre az angyal azt mondja, hogy két félből vagyok, amiből a jobbik felem ugye ott van, itt pedig az anyagi felem.

Timi: Itt az bonyolítja még tovább a helyzetet, hogy az angyal a szellemi fele,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

de ugye az ember, teremtő is valahogy. Az Isten teremtésébe közvetlenül be kell tudni csatlakozni, amit az elején mondtál, hogy a teremtő világnak is valamilyen módon kivonata. Van egy anyagi fele egy szellemi fele, de az Isten teremtő lényegét is valamilyen módon az ember hordozza.

János: Igen.

Kata: De ahhoz meg kell találnia az embernek a helyét, ahogyan az angyal is megfogalmazza, hogy találja meg a helyét a teremtésben, a világmindenségben.

Timi: Akkor is teremt, a gonoszt, a hiányt, amíg nem találja meg.

Kata: Persze. A megváltás előtt, csak lefelé teremt az anyagban és utána, ha megfordul és szóba áll az Istennel, befogadja, majd akkor tud felfelé, a szellemben teremteni. Akkor tudja megváltani az anyagot. Isten nélkül is tud teremteni, de nyilván csak az anyagi minőségnek, létnek, a mulandó változatát, míg Istennel együtt már örök értékeket, szellemi valóságot.

János: Itt most csak annyit mondtál a számomra, hogy amíg ez a kettő, a fenti és a lenti nem egyesül, addig a megváltásról szó sem lehet.

Timi: Biztos.

János: A megváltás feltétele az, hogy ez az eggyé válás létrejöjjön.

Kata: Azt tanítja, hogy a megváltás, amikor a fény a legmélyebb sötétségbe leér.

János: Világos. Ez is értelmezésre szorul.

Erika: Az életünkben vagy a halálunkban történik ez meg?

János: Nem tudok erre jó választ adni. Úgy tűnik, hogy a négy fiatal esetében, a második rész vége felé már úgy beszél erről a négy fiatalról az angyal, mint akiknél ez már megtörtént. Viszont, hogy ez hogyan lehet, csak a tudat világából vannak erre megfogalmazások és angyal tanítások, hogy ez hogyan történik meg. Én csak arra tudok gondolni, hogy maga a megváltás nem egy társadalmi esemény.

Deti: Nem egy egyszeri állapot.

János: Nem egy közösségi esemény. Egyéni esemény. Megváltás úgy tűnik, ha te már az angyalokkal való kapcsolatodban elérted azt az élettartalmat, azt a létminőséget, hogy mindenben képes vagy meglátni az Istent. Amikor már azoknak a kritériumoknak, ami a híddá válás feltételeit fogalmazza meg, akkor te már a magad világát megváltottad. Magától értetődő, hogy mindenkinek külön világa van. Még akkor is, ha egy közösségben, egyetértve, eggyé válva tanulják az angyalokat, Jézust és az Atyát. Még akkor is van egy külön világuk, nem a születéstől, hanem a teremtésétől kezdve. Ezt hívjuk dalnak. Nekem a saját világot kell meg váltanom. Úgy tűnik, ha elfogadom azt, hogy a négy fiatal esetében ezt már megtörténtnek tanítja az angyal. Vagy úgy beszél róluk.

Kata: Hasonló ahhoz, hogy amíg önmagam nem tudom szeretni, jól szeretni, addig a másik ember sem. Ez egy alaptézis és azt gondolom, hogy minden szellemi tartalomnak ez a fajta indulása, fokozatossága és folyamatossága fent áll életeken keresztül, ha az anyagtestet öltés oldaláról vizsgáljuk a szellemet.

János: Én a te világot nem tudom megváltani, nincs rá kompetenciám, mi több, hogy tőlem kívül lévő világ nem is létezik, mert mind-mind, amit én a világból látok, az az én tartozékom. Arról nem is beszélve, hogy az egész meg az Isten világa. Az Isten világát meg nem kell megváltani. Tehát én csak arra tudok gondolni, hogy ez egy személyes esemény, egyéni esemény, maga a megváltás. A fejlődés, mint olyan, az is fel kell tételezze, hogy ez egyszerre nem történhet meg. Nem vagyunk egy minőségben, nem vagyunk egy fokon. Gondolom én, ha az Isten igazságos, kegyelmes és szeret, akkor mindenkinek meghagyja a maga fejlődésének az ütemét. Márpedig ez mindenkinél más.

Kata: Ma a honlapon fent lévő Gitta videóiból néztem meg néhányat és csak ajánlani tudom annak, akinek van ideje és érdeklő, nézze meg. Egy riporter, aki kérdéseket tesz fel a Gittának, melyre az ő válaszai már olyan természetességgel egy más világban való gondolkodásról, egy forma nélküli világról szólnak, mert számára már csak az új létezik, a múlt, a régi, a megszokott, már nem.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István